

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 855/2021
08.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јасминке Станојевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Горан Атанасковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ненад Минић, адвокат из ..., ради раскида и утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3115/20 од 24.06.2020. године, у седници одржаној 08.06.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3115/20 од 24.06.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3115/20 од 24.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2402/14 од 10.05.2019. године, исправљеном решењем истог суда П 2402/14 од 31.01.2020. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе из поднеска тужиље од 19.02.2015. године. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се раскине уговор о купопродаји непокретности стана у недовршеној згради површине 45 м², са терасама у поткровљу у улици ... Ко ..., у ..., закључен између тужиље као продавца и туженог као купца, који је оверен пред Другим општинским судом у Београду у предмету Ов бр. 1051/05 од 27.01.2005. године. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се утврди ништавост уговора о купопродаји непокретности стана у недовршеној згради површине 45 м², са терасама у поткровљу у улици ... КО ..., у ..., закључен између тужиље као продавца и туженог као купца, који је оверен пред Другим општинским судом у Београду у предмету Ов бр. 1051/05 од 27.01.2005. године. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 108.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3115/20 од 24.06.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда је потврђена у ставу другом, трећем и четвртном изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђене ништавости и раскид уговора о купопрадаји непокретности, а побијаном правноснажном одлуком одлучено је одбијањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиле не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и потребе новог тумачења права, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а разлози на којима су засноване нижестепене одлуке о основаности тужбеног захтева у складу су са постојећом судском праксом нижестепених судова и ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. При том, тужила у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, док битне повреде одредаба парничног поступка, на које ревизија указује, не представљају разлог за одлучивање о посебној ревизији.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида и утврђења ништавости уговора у овој правној ствари поднета је 22.10.2008. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 500.001,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је, применом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија тужиле недозвољена

Из наведних разлога, Врховни касациони суд је, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић